

פנפי הפרובים. נרדי נתן ריחו, דגֵרמו
שגֵרמו להסתלק מביניהון.

דבר אחר עד שהמלך במסבו -
בעוד שהקדוש ברוך הוא היה
נותן תורה לישראל, שכתוב
(שמות לד) ויהי שם עם ה'
ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכל וגו'. בעוד שהיה
כותב תורה לישראל, הוציאו
ריחם הטוב, ואמרו אלה אלהיך
ישראל.

דבר אחר עד שהמלך במסבו -
בעוד שהיה הקדוש ברוך הוא
יורד על הר סיני לתת תורה
לישראל. נרדי נתן ריחו -
שכתוב נעשה ונשמע.

רבי תנחום אמר, לכל אמה
ואמה יש שר למעלה, וכשנותן
הקדוש ברוך הוא שליטה לזה
- מוריד את זה, וכשנותן
שליטה לאותו שר, אין לו
שליטה אלא משום ישראל. זהו
שכתוב היו צריה לראש.

רבי יצחק אמר, ישראל הם
כנגד כל שאר אמות העולם.
מה שאר העמים הם שבעים -
אף ישראל הם שבעים. זהו
שכתוב כל הנפש לבית יעקב
הבאה מצרימה שבעים. ומי
ששולט על ישראל, כאלו שולט
על כל העולם.

רבי אבא אמר מכאן, ובני
ישראל פרו וישרצו וגו' - הרי
שבעה. וכל דרגה (עולה) לעשרה
- הרי שבעים. מה כתוב
אחריו? ויקם מלך חדש על
מצרים.

אמר רב הונא, למה השתעבדו
ישראל בכל האמות? בשביל
שישאר בהם העולם, שהם כנגד
כל העולם, וכתוב (זכריה יד) ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.
ומה הוא אחד - אף ישראל
אחד, שכתוב (שמואל ב' ז) גוי אחד

פנפי הפרובים. נרדי נתן ריחו, דגֵרמו
לאסתלקא מביניהון.

דבר אחר, עד שהמלך במסבו, בעוד דקודשא
ברוך הוא הוה יהיב אורייתא לישראל,
דכתיב, (שמות ל"ד) ויהי שם עם ה' ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכל וגו'. בעוד דהוה
כתיב אורייתא לישראל, שבקו ריחיהון טב,
ואמרו אלה אלהיך ישראל.

דבר אחר עד שהמלך במסבו, בעוד דהוה
קדשא בריך הוא נחית על טורא דסיני,
למיהב אורייתא לישראל, נרדי נתן ריחו,
דכתיב, (שמות כ"ד) נעשה ונשמע.

רבי תנחום אמר, כל אומה ואומה אית לה
שר לעילא, וכד קדשא בריך הוא יהיב
שלטנותא לדין, אנחית לדין, וכד יהיב
שלטנותא להווא שר, לית ליה שלטנותא,
אלא בגין ישראל, הדא הוא דכתיב, (איכה א') היו
צריה לראש.

רבי יצחק אמר, ישראל אינון לקביל כל שאר
אומין דעלמא, מה שאר עמין אינון
שבעים, אוף ישראל אינון שבעים, הדא הוא
דכתיב, (בראשית מ"ו) כל הנפש לבית יעקב
הבאה מצרימה שבעים. ומאן דשליט על ישראל,
כאילו שליט על כל עלמא.

רבי אבא אמר מהכא, ובני ישראל פרו וישרצו
וגו', הא שבעה. וכל דרגא (נ"א סלקא)
לעשרה, הא שבעים. מה כתיב בתריה, ויקם
מלך חדש על מצרים.

אמר רב הונא, אמאי אשתעבדו ישראל בכל
האומין, בגין דישתאר בהון עלמא,
דאינון לקביל כל עלמא, וכתיב, (זכריה י"ד) ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. וממה הוא חד,
אוף ישראל חד, דכתיב, (שמואל ב' ז) גוי אחד